Şu sandeletlerimi alıp geri dön. Bu duvarın arkasında, kalbiyle kesin olarak inanmış bir şekilde “Lâ ilâhe illallah” diyen kime rastlarsan, onu Cennet ile müjdele!

Ebû Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in etrafında oturuyorduk. Yanımızda Ebû Bekir, Ömer -radıyallahu anhuma- ve bir grup sahâbî vardı. Bir ara Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- aramızdan kalkıp gitti. Uzunca bir süre dönmeyince, başına kötü bir iş gelmesinden korktuk ve telaşla yerimizden kalktık. Bu endişeyi ilk duyan bendim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’i araya araya Ensar'dan Neccâroğulları'na ait bir bahçeye geldim. Giriş kapısını arayarak bahçenin etrafını dolandım, fakat bir kapı bulamadım. Bahçenin dışındaki bir kuyudan içeriye su veren küçük bir ark gördüm ve oradan büzülerek Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanına girdim. «Ebû Hureyre! Sen misin?» diye sordu. Evet! Yâ Rasûlallah! dedim. «Seni buraya getiren nedir?» dedi. Aramızda otururken kalkıp gittin. Geri dönmediğini görünce, sana bir kötülük yapılmasından korkup telaşlandık. İlk endişe duyan da ben oldum. Kalkıp bu bahçeye geldim ve tilki gibi iki büklüm içeri girdim. Diğerleri de arkadan geliyor, dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ebû Hureyre!» diye seslendikten sonra sandeletlerini çıkarıp verdi ve şunları söyledi: «Şu sandeletlerimi alıp geri dön. Bu duvarın arkasında, kalbiyle kesin olarak inanmış bir şekilde “Lâ ilâhe illallah” diyen kime rastlarsan, onu Cennet ile müjdele! » Karşılaştığım ilk kişi Ömer'di ve bana şöyle dedi: "Ey Ebû Hureyre, bu iki sandalet nedir?" Ben de dedim ki: "Bunlar Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sandaletleridir. Beni bunlarla gönderdi. Karşılaştığım ve kalbiyle kesin olarak 'Lâ ilâhe illallah' diye şehadet eden herkesi Cennetle müjdelememi emretti." dedim. Bunun üzerine Ömer -radıyallahu anh- eliyle göğsüme vurdu. O kadar sert vurdu ki sırtüstü yere düştüm. Sonra bana "Geri dön, Ebû Hureyre!" dedi. Ben de Allah'ın Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına döndüm. Ağlayarak geldim. Ömer de arkamdan yetişti. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Ey Ebû Hureyre! Sana ne oldu?" diye buyurdu. Ben: "Ömer'le karşılaştım. Bana verdiğin görevi haber verince göğsüme vurdu, yere düştüm ve bana 'Geri dön.' dedi." dedim. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Ey Ömer! Seni bunu yapmaya sevk eden nedir?" buyurdu. Ömer -radıyallahu anh-: "Anam babam sana feda olsun ey Allah'ın Rasûlü! Ebû Hureyre'yi sandaletlerinle, kalbiyle kesin olarak 'Lâ ilâhe illallah' diye şehadet eden herkesi Cennetle müjdelemesi için mi gönderdin?" dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Evet." diye buyurdu. Ömer -radıyallahu anh-: "Bunu yapma. Çünkü insanların sadece buna güvenip ameli terk etmelerinden korkuyorum. Bırak, amel etmeye devam etsinler." dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Öyleyse bırak onları amel etsinler." diye buyurdu.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-, Ebû Bekir ve Ömer de dahil olmak üzere bir grup sahabeyle birlikte oturuyordu. Sonra (bir ihtiyaç için) kalktı. Ancak dönüşü gecikince; bu yüzden düşman tarafından esir alınabileceğinden veya başka bir şekilde zarar görebileceğinden endişe ettiler. Sahabeler -radıyallahu anhum- telaş ve endişe içinde ayağa kalktılar. İlk telaşa kapılan Ebû Hureyre -radıyallahu anh- oldu. Nihayet Neccâroğulları'na ait bir bahçeye geldi. Açık bir kapı bulabilmek ümidiyle bahçenin etrafını dolaştı; fakat bulamadı. Ancak duvarda, suyun içeri girdiği küçük bir delik buldu. Vücudunu toparlayıp büzülerek oradan içeri girdi ve Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'i buldu. Bunun üzerine ona: 'Sen Ebû Hureyre misin?' diye sordu. O da: Evet dedi. «Seni buraya getiren nedir?» dedi. Ebû Hureyre dedi ki: Sen aramızdaydın. Sonra kalktın; fakat dönüşün gecikti. Bunun üzerine, bize ulaşmadan sana bir zarar verileceğinden endişe ettik. Bu yüzden telaşa kapıldık. İlk telaşa kapılan da ben oldum. Derken bu bahçeye geldim. Tilkinin yaptığı gibi vücudumu büzüp dar aralıktan geçerek içeri girdim. İşte şu insanlar da benim arkamdan geliyorlar. Bunun üzerine Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-, Ebû Hureyre'nin doğru söylediğinin bir alameti ve işareti olsun diye ona sandaletlerini verdi ve şöyle buyurdu: Bu sandaletlerimi alıp git ve bu bahçenin ardında, kalbi buna kesin olarak iman etmiş bir hâlde, "Lâ ilâhe illallah (Allah'tan başka hak ilâh yoktur)" diye şehâdet eden kimse, Cennet ehli arasındadır. Ebû Hureyre radıyallahu anh-'ın ilk karşılaştığı kişi Ömer -radıyallahu anh- oldu. Ömer ona: "Ey Ebû Hureyre! Bu iki sandelette nedir?" diye sordu. Ebû Hureyre şöyle cevap verdi: "Bunlar Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sandeletleridir. Beni bunlarla gönderdi. Kalbinde kesin bir inançla Allah'tan başka hak ilah yoktur diye şahitlik eden biriyle karşılaştığımda onu Cennetle müjdelemem için gönderdi. Bunun üzerine Ömer -radıyallahu anh-, eliyle Ebû Hureyre'nin göğsüne vurdu. Ebû Hureyre sırtüstü yere düştü. Ömer: "Geri dön ey Ebû Hureyre!" dedi. Bunun üzerine ben, korku ve telaş içinde, yüzümün rengi değişmiş ve neredeyse ağlayacak bir hâlde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına geri döndüm. Ömer de beni takip ederek arkamdan yürüdü. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ey Ebû Hureyre sana ne oldu?» diye sordu. "Dedim ki: 'Ömer'e rastladım. Beni kendisiyle gönderdiğin şeyi ona anlattım. Bunun üzerine bana bir darbe vurdu; ben de arka tarafımın üzerine düştüm. Ardından: "Geri dön!" dedi.'" Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: "Ey Ömer! Bunu neden yaptın?" Ömer dedi ki: Ya Rasûlallah! Anam babam sana feda olsun; Ebû Hureyre'yi sandaletlerinle, kalbiyle kesin bir şekilde inanarak "Allah'tan başka hak ilah yoktur" diye şehadet eden kime rastlarsa onu Cennetle müjdelemesi için mi gönderdin? O da: Evet dedi. Ömer -radıyallahu anh- "Bunu yapma. Çünkü insanların sadece buna güvenip ameli terk etmelerinden korkuyorum. Bırak, amel etmeye devam etsinler." dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Öyleyse bırak onları amel etsinler." diye buyurdu.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/10094